

حاج نادر فراموشت نمی‌کنیم

حاج نادر خداحافظ، پریشب برای آخرین بار دیدمت، تویی را که می‌شناختمت، دست گرمت را در دستم گرفتم، گرمی دستانت امیدبخش بود که دوباره برگردی. بارها تو را دوباره از خدا گرفته‌بودیم. این بار هم امید داشتیم چنین شود؛ اگرچه دلشوره‌ای تلخ این امید را کمزنگ کرده‌بود. حاج نادر عزیزا رفتنت هم نمادین بود، در روز قدس رفتی، نامت و خاطرات با قدس عجین شد. فراموشت نمی‌کنم که هر سال چقدر خون دل می‌خوردی تا همایش افق نو تعطیل نشود، و چقدر در این کار تنهایی می‌گذاشتند. وفای تو و افق نو و تحریم خودت و همایشت، باز هم ناامید نشدی و افق نو را به لبنان بردی. حاج نادر انمشب نزد شهدا مهمان شدی، دیدارت با آوینی تازه شد. برای ما دعا کن تا در این نبرد بزرگ، در جبهه گسترده جهانی انقلاب اسلامی کم نیایوریم.

استاد ما را تنها گذاشتی اما فراوانند شاگردانت که الگویشان شدی. حاج نادر پس از عمری جوش و خروش و شور و شوق و دغدغه‌مندی به آرامش ابدی رسیدی، باد که نزد خدایت و در کنار شهدا و امام شهدا و سردار دل‌ها در جنت عدن الهی روزی خوار باشی.

آرمان‌هایش را به میراث گذاشت

بیش از ۳۶ سال است که نادر عزیز را می‌شناسم. از همان دیدار اول روح ناآرام و دغدغه‌وی را در تکریم و بزرگداشت انقلاب اسلامی و معرفی این مولود مبارک به مخاطبان تشنه جهانی می‌دیدیم و می‌توان اذعان کرد تا آخرین لحظه‌های حیات مبارکش نیز در این دغدغه و مسؤولیت سپری کرد. نادر طالب‌زاده، یکی از مجاهدان واقعی جهاد تبیین بود. او همواره در این تلاش بود که یاران و همفکران انقلاب اسلامی را در جهان بیاید و آنها را در جبهه انقلابی ایران قرار دهد. او یکی از کسانی است که عرصه حضور انقلاب را نه تنها فراتر از مرزهای جغرافیایی ایران، بلکه فراتر از منطقه اسلامی نیز می‌دید.

وی با همین روشن بینی و اعتقاد قلبی با ده‌ها اندیشمند غربی و آمریکایی متصل شد و آنها را در جرگه مدافعان انقلاب اسلامی وارد کرد. بی‌تردید نقش طالب‌زاده در عرصه روشنگری و حمایت از انقلاب اسلامی آن هم در ابعاد بین‌المللی کم‌نظیر بود. یکی از مهم‌ترین برنامه‌های وی در یک دهه اخیر، مدیریت جشنواره افق نو و عمار بود که قطعاً ادامه این دو حرکت فرهنگی باقی‌الصالحاتی ارزشمند برای وی خواهد بود. ننگ و نفرین بر کسانی است که در دولت قبل به دستور نفوذی‌ها و عوامل خارجی افق نو را به تعطیلی کشاندند و بر حیات آن فترتی تحمیل کردند.

مرحوم طالب‌زاده از یاران شهید آوینی امروز در میان ما نیست اما آرمان و دغدغه‌هایش باقی است و مسؤولیت و وظیفه یارانش است که این پرچم فرهنگی را همچنان برافراشته نگه دارند و همچون خاری در چشم جریان صهیونیسم و استکبار جهانی در تبیین انقلاب اسلامی و تسهیل امر ظهور تلاش بی‌امان داشته باشند. خداوند روح بزرگ آن مرحوم را در جوار مساحان و شهدا قرین کند.

زندگی نادر طالب‌زاده را از زمان تولد تا فوت مرور کرده‌ایم

۱۳۳۲

۱۳۴۸

به ایران بازگشت

۱۳۵۷

۱۳۵۹

مستند خوزستان را ساخت

۱۳۶۰

به عنوان مأمور صداوسیما به جبهه اعزام شد

محمدحسین صفار هرندی در گفت‌وگو با «جام جم»:

طالب‌زاده، دشمن‌شناسی را افزایش داد

مریم‌عاقلی

جام جم

روز جمعه، نادر طالب‌زاده از چهره‌های اصلی رسانه انقلاب درگذشت. او که سال‌های زیادی دبیر کنفرانس بین‌المللی افق نوو دبیر جشنواره فیلم عمار و از افراد مؤثر در تأسیس شبکه افق سیما و عضو هیات اندیشه‌ورز این شبکه بوده‌است، رابطه‌رفاقت و دوستی دیرینه‌ای هم با محمدحسین صفار هرندی داشت. گفت‌وگوی جام جم با او آپیش رو دارید.

🔗 **با توجه به رابطه‌رفاقتی که با مرحوم طالب‌زاده داشتید، ویژگی‌های اخلاقی و اندیشه‌ورزی ایشان را**

چطور می‌دانید؟
اولا درگذشت این عزیز، مایه افسوس است. مرحوم طالب‌زاده از آن کسانی است که آدم بارها باید به خاطر این ضایعه تاسف بخورد و خلأ حضور او را کاملاً در آینده می‌توان احساس کرد. من مرحوم آقای طالب‌زاده را بیشتر به عنوان یک چهره متخلّق به اخلاق و دارای وارستگی‌های شخصیتی می‌شناسم به خصوص باتوجه به این‌که وقتی انسان به رسانه دسترسی دارد، فرصت مناسبی است از آن برای تبختر شخصی خودش استفاده کند یا کسانی که برنامه‌سازی می‌کنند و اجرا را به عهده دارند، ممکن است از این امکان برای بر خ‌کشیدن توانمندی خود بهره ببرند. ولی ما شاهد تواضع فوق‌العاده از ناحیه ایشان بودیم به‌ویژه وقتی در

تربیون ظاهر می‌شد و روی آنتن می‌رفت. 🔗 **شخصیت و روحیه ایشان از لحاظ تکنیک عمل رسانه‌ای چگونه بود؟**
از لحاظ تکنیک‌های عمل رسانه‌ای هم همین‌طور بود. با این‌که شخصیت ایشان به لحاظ دانش رسانه و تسلط به مباحث بین‌المللی بالاتر از یک کارشناس معمولی بود، ولی این آمادگی روحی را داشت که خودش در جایگاه یک مجری بنشیند و با کارشناسان گفت‌وگو کند. آن تواضعی که من گفتم به‌خصوص در مواجهه با صاحب‌نظران خودش را نشان می‌داد. ایشان از آن دست اجراکنندگانی نبود که مدام خواهد میان کلام کارشناسان وارد شود و حرف آنها را تقطیع کند. گاهی وقت‌ها ما خودمان حوصله‌مان سر می‌رفت.

و می‌گفتیم ایشان چقدر تحمل و صبوری دارد که این‌طور به تفصیل سخنان شخصی که مدعو است را گوش می‌کند و آقای طالب‌زاده فقط به او خیره می‌شد و حرف‌های او را استماع می‌کرد و مانند یک مستمع کاملاً مستعد بود. 🔗 **جایگاه‌اندیشه‌ورزی ایشان در سیاست‌گذاری رسانه‌ای چگونه بود؟**
اگر بخواهم درمورد جایگاه محتوایی ایشان قضاوتی داشته باشم می‌توانم بگویم آقای نادر طالب‌زاده کسی بود که وجوه پنهان و نیمه پنهان از جامعه رسانه‌ای و جامعه عمومی غرب و آمریکا را توانست برملا کند و در منظر و ماوای جامعه ایران و ایرانیان قرار بدهد و علت تسلط ایشان زندگی کردن در یک

دوره طولانی در آن سمت و آشنایی با محافل گوناگون جامعه آمریکایی بود که به او این تسلط را داده بود که مقهور ظواهر جامعه آمریکایی نباشد و آن بخش پنهان و مستتر در زیر پوست جامعه آمریکایی را هم بشناسد و ببیند. هنر دیگر ایشان این بود مطالبی که در مورد آنها می‌خواست بگوید، مستند می‌کرد و به گفتار خود صاحبان آن دیار یا ساکنان آن دیار در می‌آورد. ارتباطات خوبی که توانسته بود با جامعه آمریکایی برقرار کند این امکان را به او داد که چند دوره با عنوان سمینارهای افق نو مهمانانی را از آن سمت داخل ایران بیاورد و مردم ما پای صحبت کسانی بنشینند که گرچه در جامعه آمریکا بودند اما همه واقعیات آمریکا را حس و لمس کرده و آن را به زبان می‌آوردند و وقتی زبان به سخن باز می‌کردند، برای مردم ما شاید عجیب بود که بشنوند از یک نفری که در آمریکا بوده این‌طور نسبت به این کشور، نقد اساسی و بنیادین داشته باشد. می‌توانم بگویم مرحوم آقای طالب‌زاده سواد رسانه‌ای ما را در ارتباط با دشمن خیلی بالا برد و سهم ایشان در این ارتباط حماسه‌مهم برجسته و قابل‌توجهی است.

به آمریکا بازداشت کرد و عمده بازجویی‌ها از او درباره کنفرانس افق نو بود. پس از آن در یک زمان کوتاه دولت آمریکا اعلام کرد شش ایرانی از جمله نادر طالب‌زاده و همسرش را که با سپاه ارتباط دارند، تحت تحریم قرار گرفته‌اند. همچنین «سازمان افق نو» و شرکت نت پیگرد سماوات نیز به عنوان دو مجموعه ایرانی در لیست تحریم‌ها قرار گرفته‌اند. ادعای خزانه‌داری آمریکا این بود که افق نوو چهار فرد مرتبط با آن در به‌کارگیری و جمع‌آوری اطلاعات از مهمانان خارجی حاضر در این کنفرانس در فهرست تحریم قرار گرفته‌اند، ادعایی که سستی و دروغ بودن آن مشخص بود.

🔗 **آمریکایی‌ها از چه چیزی عصبانی بودند؟**
وقتی خبر تحریم نادر طالب‌زاده از سوی دولت آمریکا اعلام شد، وی که خود یک شخصیت رسانه‌ای بود و می‌دانست باید به‌سرعت به خبر واکنش نشان دهد، ویدئویی از خود منتشر کرد و هدف اصلی آمریکایی‌ها را از این اقدام‌شان تشریح کرد. طالب‌زاده با خونسردی و اعتماد به‌نفس گفت که آمریکایی‌ها ترسیده‌اند و دلیل خود را برای ترس آمریکایی‌ها اعلام کرد. به اعتقاد او، آمریکایی‌ها از مطرح شدن حرف‌های جدید و بی‌فایده شدن تبلیغات گسترده‌شان می‌ترسیدند.

برای دیدن ویدئوی کوتاه صحبت‌های نادر طالب‌زاده در واکنش به تحریم خود و سازمان افق نو، این کد را اسکن کنید

«افق نو»؛ کابوس آمریکا

نادر طالب‌زاده با برگزاری یک کنفرانس، خواب را از چشم صهیونیست‌ها ربوده بود

مشهد، اتفاقا پر سر و صداتر و تأثیرگذارتر بود.

🔗 **«افق نو» و سختگیری‌های آمریکا**

یکی از روزهای خرداد ۱۳۹۸، ساعت ساعت ۶ و ۳۰ دقیقه صبح، مایکل مالوف یکی از مقامات سابق وزارت دفاع آمریکا در ویرجینیا با هجوم مأموران اف‌بی‌آی به خانه‌اش مواجه شد. مأموران آمده بودند به او یادآوری کنند که حضور او در کنفرانس افق نو در مشهد را زیر نظر داشته‌اند و اگر به بیروت برود و در کنفرانس بعدی شرکت کند، گرفتار عواقب ناگواری خواهد شد. همین اتفاق یکی دو ماه بعد برای اسکات ریکارد، کارمند سابق نیروی هوایی و آژانس امنیت ملی آمریکا افتاد. این بار مأموران به او صراحتاً هشدار دادند اگر باز هم در این کنفرانس شرکت کند، دستگیر خواهد شد. این اتفاق باز تکرار شد و این بار جی. مایکل اسپرینگمن، دیپلمات سابق وزارت خارجه هشدار جدیدی دریافت کرد.

سندر هیکس، نویسنده و فعال آمریکایی، نامزد انتخابات میاندوره‌ای کنگره در سال ۲۰۱۸ هم موضوع تهدید اف‌بی‌آی را افشا کرد و جالب این بود که تهدیدات به جایی رسید که به شرکت‌کنندگان گفته می‌شد مجازات شرکت در افق نو ۲۰ سال زندان است. ورنلیا رندال، اندیشمند آفریقایی - آمریکایی نیز توسط پلیس فدرال آمریکا بازجویی شد چرا که در کنفرانس افق نو در تهران شرکت کرده بود. پیشتر هم دولت کانادا آنتونی هال، مورخ و استاد دانشگاه را سه سال از دانشگاه اخراج کرد چرا که او به‌صراحت منتقد دولت اسرائیل بود و می‌گفت این رژیم، خوی تجاوزگری دارد.

دلیل آمریکایی‌ها برای سختگیری بر مهمانان افق نو چه بود؟ اول گفته می‌شد این کنفرانس ضد هولوکاست است و این پدیده تاریخی را زیر سؤال برده است پس طالب‌زاده و برگزارکنندگان آن را به یهودستیزی متهم کردند اما وقتی این بحث به‌دلیل بررسی مباحث جاری در کنفرانس که به مسائل روز می‌پرداخت، زیر سؤال رفت، بهانه جدیدی مطرح شد و گفتند که این کنفرانس را شاخه برون مرزی سپاه پاسداران حمایت مالی می‌کند.

این بهانه هم مشخص بود که فقط بهانه است.

در دیدگاه‌شان با هم فصل مشترک داشتند و پیش از این از طریق ایمیل با هم در رابطه و تبادل نظر بودند اما همدیگر را پیش از این نمی‌دیدند، این رویداد باعث گردهمایی و تجمع فیزیکی این افراد می‌شد و به این ترتیب شبکه شخصیت‌های مستقل ضدسیاست‌های صهیونیستی در سراسر جهان، با هربار برگزاری افق نو بیشتر و قوی‌تر یارگیری می‌کرد و منسجم‌تر از قبل می‌شد. اندک‌اندک حضور چهره‌های رسانه‌ای و اندیشمندان جهان در تهران و دیگر شهرهایی که این کنفرانس در آن برگزار می‌شد، در شبکه‌های خبری، روزنامه‌های سراسری و محلی و وبسایت‌ها پررنگ شد و خطر ایجاد یک تشکل رسانه‌ای با‌زتاب دهنده دیدگاه منتقدان سیاست‌های دولت آمریکا و رژیم صهیونیستی جدی‌ای شد. همین مساله آمریکایی‌ها را به چاره‌اندیشی انداخت.

🔗 **داخلی‌ها هم سوا با خارجی‌ها**

البته قبل از آمریکایی‌ها، در داخل فشارها بر دست‌اندرکاران افق نو آغاز شده بود. علی جنّتی وزیر وقت ارشاد و محمدجواد طریف وزیر وقت خارجه، مخالف برگزاری این کنفرانس بودند و آن را سنگ‌اندازی در مسیر مذاکرات خود با آمریکایی‌ها بر سر پرورنده هسته‌ای ایران می‌دانستند. طالب‌زاده این سنگ‌اندازی داخلی را برنتافت و با همه امکانات سعی کرد، چراغ افق نو را فروزان نگه دارد چرا که به تأثیرگذاری آن و درستی مسیر ایمان داشت. او پس از قطع حمایت‌های دولتی توانست امکانات برگزاری این کنفرانس را از طریق کمک‌های آستان قدس رضوی و نهادهای مذهبی و غیردولتی به دست آورد و برگزاری این کنفرانس در

یکی از کارهای بزرگی که نادر طالب‌زاده انجام داد و تأثیرات بزرگ و جهانی برجای گذاشت، طراحی و اجرای یک کنفرانس بین‌المللی به نام «افق نو» است اما این کنفرانس رسیدن به چه اهدافی را پیش‌بینی کرده بود و تأثیرات آن چه بود؟ در این کنفرانس، شخصیت‌های فرهنگی، سیاسی، هنرمندان و سینماگران مستقل از چهار گوشه جهان حضور پیدا می‌کردند و شبکه‌ای ایجاد کرده بودند که خود طالب‌زاده از آن به عنوان «جریان اندیشه منتقد سیطره شبکه لابی صهیونیستی بر اروپا و آمریکا» نام می‌برد. طالب‌زاده که خود، سال‌ها در غرب زندگی کرده بود، می‌دانست یک جریان جدید فکری به‌خصوص پس از انقلاب اسلامی در جهان به وجود آمده است که در دانشگاه‌ها و مراکز تحقیقاتی مستقل به تولید ایده‌های جدید و مستقل و ادبیات گسترده در حوزه بازتعریف روابط بین‌المللی، جدا از خواست و تصویرسازی صهیونیست‌ها به فعالیت مشغول است.

طیف گسترده‌ای از شخصیت‌های علمی، سیاسی و هنری به افق نو دعوت می‌شدند. از شخصیت‌های چپ‌گراییه که به سیاست‌های امپریالیستی معترض بودند گرفته تا آمریکایی‌هایی که سلطه صهیونیست‌ها بر کشور خود را بر نمی‌تابیدند. همچنین شخصیت‌هایی که به‌واسطه تحقیقات خود به دین اسلام گرویده و به مبلغان بین‌المللی و پای ثابت این کنفرانس تبدیل شده بودند. خود طالب‌زاده یک‌بار گفته بود چهره‌هایی که به این کنفرانس دعوت می‌شوند،

